

Žalba koju je 2. rujna 2019. podnio Klaus Nonnemacher protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 20. lipnja 2019. u predmetu T-390/18, Klaus Nonnemacher protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(predmet C-660/19 P)

(2020/C 10/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Klaus Nonnemacher (zastupnik: C. Rohnke, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Paul Ingram

Sud Europske unije (vijeće za dopuštanje žalbi) rješenjem od 19. studenoga 2019. odlučio je da se žalba ne dopušta i žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 12. rujna 2019. podnio Retail Royalty Co. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 12. srpnja 2019. u predmetu T-54/18, Fashion Energy protiv EUIPO-a - Retail Royalty

(predmet C- 678/19 P)

(2020/C 10/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Retail Royalty Co. (zastupnici: M. Dick, *Solicitor*, i J. Bogatz, *Rechtsanwältin*)

Druge stranke u postupku: Fashion Energy Srl, Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 20. studenoga 2019. Sud Europske unije (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da se žalba ne dopušta te je naložio društvu Retail Royalty Co. snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. listopada 2019. uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Španjolska) – LL, MK protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(predmet C-732/19)

(2020/C 10/32)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: LL, MK

Tuženik: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Prethodna pitanja

1. Je li, radi očuvanja zaštite potrošača i korisnika i poštovanja sudske prakse koja je razvija, u skladu s pravom Unije, Direktivom Vijeća 93/13/EEZ ⁽¹⁾ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima¹, a osobito njezinim člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1., to što Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) u svojim presudama 44 do 49 od 23. siječnja 2019. kao nedvosmislen kriterij određuje da je u potrošačkim ugovorima o hipotekarnom kreditu nepoštena ona odredba o kojoj se nije pregovaralo i kojom se određuje da sve troškove ugovaranja hipotekarnog kredita treba snositi korisnik kredita, uz raspodjelu različitih iznosa uključenih u navedenu nepoštenu odredbu koja je proglašena ništavom, između banke kao pružatelja usluge i potrošača kao korisnika kredita, kako bi se ograničio povrat neopravdano plaćenih iznosa primjenom nacionalnog zakonodavstva?

Je li, radi očuvanja zaštite potrošača i korisnika i poštovanja sudske prakse koja je razvija, u skladu s pravom Unije, Direktivom Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, a osobito njezinim člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1., to što Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) logički tumači odredbu koja je ništava zbog svoje nepoštenosti ako njezino ukidanje i učinci ne utječu na mogućnost daljnjeg postojanja ugovora o kreditu osiguranog hipotekom?

2. Nadalje, a u vezi s člankom 394. LEC-a2 kojim se utvrđuje objektivni kriterij uspjeha u pogledu postupovnih troškova, treba li smatrati da, ako se poništi nepoštena odredba o troškovima, ali su učinci navedene ništavosti ograničeni samo na gore navedenu raspodjelu troškova, to povrjeđuje načela djelotvornosti i načela neobvezatnosti prava Europske unije ako su djelomično prihvaćeni tužbeni zahtjevi i može li se tumačiti da time dolazi do obrnutog odvrćajućeg učinka te posljedičnog nepostojanja zaštite legitimnih interesa potrošača i korisnika.

⁽¹⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Tužba podnesena 17. listopada 2019. – Europska komisija protiv Kraljevine Belgije

(predmet C-767/19)

(2020/C 10/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet, Y. G. Marinova, agenti)

Tuženik: Kraljevina Belgija